

A.HAJIRA BEGUM- Natrinail Mullai Nila karupporkutkal(2021)

சங்க இலக்கியத்தில் முல்லைப் பாட்டு

(பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம்)

பதிப்பாசிரியர்
முனைவர் இரா.சாந்தி
முநல்வர்

தொகுப்பு
முனைவர் கி. ஏழுமலை
முனைவர் சே. திருநாவுக்கரசு

தாசுலர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி
கரோம்பேட்டை, சென்னை - 44.

A.HAJIRA BEGUM- Natrinail Mullai Nila karupporkutkal(2021)

பொருளடக்கம்

வாழ்த்துரை	3
வாழ்த்துரை	5
முன்னுரை	7
1. முல்லைப்பாட்டில் உவமை	11
2. முல்லைப்பாட்டில் மனித உறவுகள்	15
3. தொல்தமிழர் வாழ்வியல் நெறிகள்: முல்லைப்பாட்டு	21
4. முப்பொருள் சிறந்த முல்லைப்பாட்டு	32
5. முப்பொருள் முல்லைப்பாட்டு	41
6. முல்லை நில மக்களின் தொழில்கள்	48
7. முல்லைப் பாட்டு காட்டும் வாழ்வியல்	57
8. எட்டுத் தொகை நூல்களில் முல்லை நில வருணனை	63
9. ஐந்திணைகளில் முல்லைத்திணையின் சிறப்பு	71
10. நற்றிணையில் முல்லை நில கருப்பொருட்கள்	78
11. முல்லைத்திணையின் கருப்பொருள்கள்	88
12. முல்லைப்பாட்டில் வர்ணனைகள்	100
13. சங்க இலக்கியம்: முல்லை நிலப்பண்	109
14. வஞ்சி தானே முல்லையது புறனே - ஓர் ஆய்வு	114
15. காரும் மாலையும் முல்லை நிலமும்	127
16. முல்லைக்கலியின் காதலும் வீரமும் - காட்சிப்படுத்துதல்	135

10. நற்றிணையில் முல்லை நில கருப்பொருட்கள்

அ.ஹாஜிரா பேகம்,

உதவிப் போலீசியர்,

இஸ்லாமியா மகலிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,

வாணிவம்பாடி - 635752.

முன்னுரை

சங்க இலக்கியமான எட்டுத்தொகையில் முதலிடம் பெறுவது நற்றிணை ஆகும். நல் + திணை எனப் பிரிந்து நல் என்பது அடைமொழியைக் குறிக்கிறது. திணை என்பது நிலம், குடி, ஒழுக்கம் எனப் பொருள்படும். அதாவது சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் ஒழுக்கவாறுகளை இந்நூல் கூறுகிறது. தொகை நூல்களில் திணை என்ற பெயர் பெற்ற ஒரே நூலாகிய நற்றிணையில், தமிழர்களின் நாகரிகம் தோன்றிய இடமாகிய முல்லை நிலத்தின் சில கருப்பொருட்களை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

முல்லை நிலமும் கருப்பொருளும்

தமிழ் இலக்கியங்கள் தமிழர் வாழ்வை அகவாழ்வு, புறவாழ்வு என பிரித்துள்ளன. ஆணும் பெண்ணும் ஒத்த அன்பினால் வாழ்ந்த அக வாழ்க்கையை அகத்திணை என்பர். இந்த அகத்திணைகள் ஏழு என்பதை

கைக்கிளை முதலாம் பெருந்திணை இறுவாய்

முற்படக் கிளந்த எழுதிணை என்ப

(தொல்.பொருள்.அகம்.1)

என்று தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது. இந்த ஏழு திணைகளுள் தலைவன், தலைவி ஆகியோரின் உள்ளம் கலந்து உருவாகும் அன்பு

வாழ்வை ஐந்திணைகள் தெரிவிக்கின்றன. இதனை அன்பின் ஐந்திணைகள், அகத்திணைகள் என்றும் அழைப்பர். அந்த ஐந்திணைகளின் பெயர்கள் முறையே குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்பனவாகும். இதனை,

குறிஞ்சி பாலை முல்லை மருதம்
நெய்தல் ஐந்திணைக்கு எய்திய பெயரே

(நம்பியகப் பொருள்:6)

என்ற நூற்பாவால் அறியலாம். அகத்திணைக்குரிய மூன்று பொருள்களில் ஒன்றாக கருப்பொருள் உள்ளது. கரு என்பது மூலம். ஒவ்வொரு நிலத்திலும் உள்ள மக்கள் வாழ்வதற்கு மூலாதரமாக உள்ள பொருள்கள் கருப்பொருள் ஆகும். பூமியில் இயற்கைச் சூழ்நிலைகள் காலத்திற்கு ஏற்றவாறு இடத்திற்கு இடம் வேறுபடுகின்றன. இந்த காலமும், இடமும் சேர்ந்த முதல் பொருளின் அடிப்படையிலேயே கருப்பொருள்கள் தோன்றுகின்றன. ஒவ்வொரு திணைக்குமுரிய கருப்பொருளாக, தெய்வம், உணவு, மரம், புள், பறை, தொழில், யாழ் என

தெய்வம் உணாவே மாமரம் புட்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ
அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிப

(தொல்.பொருள்.அகம்.1)

கருப்பொருள்களாக தொல்காப்பியர் சுட்டுகிறார். இதனையே நம்பியகப்பொருள்,

ஆரணங்கு, உயர்ந்தேர், அல்லோர், புள், விலங்கு
ஊர், நீர், பு, மரம், உணா, பறை, யாழ், பண்
தொழில் எனக் கரு ஈரெழு வகைத்து ஆகும்.

(நம்பியகப்பொருள்:19)

என்று குறிப்பிடுகிறது. ஒவ்வொரு திணைக்கும் உரிய கருப்பொருள்களாக பதினான்கு கருப்பொருட்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. முல்லைத்திணை என்பது காடும் காடு சார்ந்த பகுதியாகும். மாயோன் மேய காடுறை உலகமும் எனத் தொல்காப்பியம் முல்லை நிலத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறது.

என்ற பாடல் வரியில் அறியலாம். இதனையே,

ஆயர் வேட்டுவர் ஆடுஉத் திணைப்பெயர்
ஆவயின் வருஉம் கிழவரும் உளரே

(தொல்.பொருள்.அகம்.5)

என்ற அடிகள் வழியாக முல்லை நிலத்தில் ஆண்களை உணர்த்தும் திணைப்பெயர் ஆயர். வேட்டுவர் எனவும் தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார். நற்றிணையின் பாடலில் ஆயர் குலச்சிறுவனின் காட்சியை நாம் காணமுடிகிறது. மழைக்காலத்தின் இறுதி நாளில் பால் விற்கும் இடையன் உறியுடன், தீக்கடைக்கோல் முதலான கருவிகள் இட்ட தோற்பையில் கருக்கிகட்டினான். அவற்றைப் பனையோலைப் பாயொடு சேர்த்துக் கட்டி முதுகில் சுமந்து செல்கின்றான். அப்போது நுண்ணிய நீர்த்திவலைகள் அவன் உடம்பை நனைத்த போது கையிலிருந்த கோலையூன்றி அதனிடம் ஒரு காலை ஊன்றியவனாய் ஒடுங்கி நின்ற காட்சியை,

பாணி கொண்ட பல் கால் மெல்உறி

ஞெலி கோல் கலப்பை அதளொடு சுருக்கி

பறிப் புறத்து இட்ட பால் நொடை இடையன் (நற்:142)

என்ற பாடல் வரி கூறுகிறது. ஓர் ஆயர்குலச்சிறுவனின் முழுத் தோற்றத்தை இப்பாடல் நம் கண்முன்னே காட்சிபடுத்துகிறது.

பறவை

முல்லை நிலம் காட்டுப்பகுதி என்பதால் காட்டில் வாழும் காட்டுக்கோழியே முல்லை நிலப் பறவையாக உள்ளது. இது 14 கருப்பொருள்களுள் ஒன்றாக அமைந்துள்ளது.

உருக்குறு நறு நெய் பால் விதிர்த்தன்ன

அரிக்குரல் மிடற்ற அம் நுண் பல் பொறிக்

காமரு தகைய காணவாரணம் (நற்:21)

என்ற நற்றிணைப் பாடல் காட்டுக் கோழியைப் பற்றிக் கூறுகிறது. உருக்கிய நெய்யில் பாலைச் சிதறினால் போல, அழகிய நுண்ணிய பல புள்ளிகளையும், கடைகின்ற குரலையும், கழுத்தினையும்

82

கொண்டது. பார்ப்பவர்களுக்கு விருப்பம் தரும் தகுதியையுடையது. மழைபெய்து நீர்வடிந்த காட்டில் ஈரம் காயாத மணலைப் பற்றி நூட்காளையில் நாங்குழிப் புழுவை இழையாக எடுத்துக் கொள்கிறது என காட்டுக்கோழியின் தோற்றத்தையும், அதன் உணவையும் இப்பாடல் நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறது. மேலும், கூரையின் இறப்பினில் தங்கியிருந்த சேவல், வேறொரு பேடையைப் புணர்ந்து காலம் தாழ்த்தி வந்தது. இதை அறிந்த சேவலுக்குரிய பேடை தன்பிள்ளைகளோடு கூடி நின்று சேவலைக் கூட்டுக்குள் புகாதவாறு தடுத்து பின் மழையிலே நனைந்து நடுங்கிக் கொண்டிருந்த சேவலைப் பார்த்து இரக்கம் கொண்டு கூட்டிற்குள் வர அழைத்தது.

உள் இறைக் குரீஇக் கார் அணற் சேவல்

பிற புலத் துணையோடு உறை புலத்து அல்கி

(நற்:181)

வினை முற்றி மீளும் தலைவனைப் பார்த்த தோழி, முன்பு பரத்தையின் பிரிந்த தலைவனை, தலைவி வெறுத்தாற் போல இப்போது வெறுக்காமல் உவந்து வரவேற்பாள் என்று கூறும் பாடலில், தலைவனின் பரத்தையர் பிரிவை சேவலோடு உள்ளூரை வைத்துக் கூறப்பட்டுள்ளது.

விலங்கு

முல்லை நிலத்தில் இருக்கக் கூடிய விலங்குகளான மான், முயல், யானை, குறுநரி, பன்றி போன்றவை முல்லை நிலத்தில் வாழக்கூடிய உயிரினங்களாகும். நற்றிணையில் முல்லை நில விலங்கான முயலைப் பற்றிய செய்தி தலைவியின் ஊரைக்குறித்து தலைவன் தோர்ப்பாகனிடம் சொல்லும் பாடலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

எல்லு முயல் உறிந்த வேட்டுவன் சுவல (நற்:59)

பகல் பொழுதில் முயலை வேட்டையாடி, இரவில், தன் மூட்டையுடனே ஏனைய கருவிகளையும் போட்டுவிட்டு கள்ளுண்டு மயக்கத்தில் இருப்பதைப் போல் தலைவனும் பெரிதும் பொருள் ஈட்டி தன் தலைவியோடு இன்பம் தூய்ப்பான் என்று

A.HAJIRA BEGUM- Natrinail Mullai Nila karupporkutkal(2021)

83
கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும் வினைவயிற் பிரிந்த தலைவன் குறித்த
பருவத்தில் வராததால் வருந்திய தலைவி மர எருத்து இரலை
மடப்பிணை தழுவ (நற்:69)

கலைமான் இளமைமிக்க தன் பிணைமாணைத் தழுவுகின்ற
இந்த மாலைக் காலம் தலைவன் நாட்டின் ஊரில் இல்லைப்
போலும் என்று கூறுகிறாள். வினை முடித்து மீளும் தலைவன், தன்
தலைவியை நினைத்து கவலையுற்றதை அறிந்த தேர்ப்பாகன் நீ
விரும்பும் தலைவியின் ஊர் முல்லை நிலத்தில் தான் இருக்கிறது
என்று கூறி அங்கு வாழ்கின்ற விலங்குகளையும் குறிப்பிடுகின்றான்.
இதனை,

**இடுமுறை நிரப்பிய ஈர் இலை வரகின்
கவைக் கதிர் கறித்த காமர் மடப்பிணை
அரலை அம் காட்டு இரலையொடு, வதியும்
புறவிற்று அம்ம. நீ நயந்தோள் ஊரே (நற்:121)**

என்ற பாடலில் அறியலாம். ஆயர்கள் விதைத்த வரகின் கதிர்களை,
பார்ப்பவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் பெண்மான் தின்று
மகிழ்ந்து, தன்னுடைய கலையாகிய ஆண்மானுடன் மகிழ்ந்து
விளையாடும் முல்லைப் பகுதியில் தலைவியின் ஊர் அமைந்துள்ளது
என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து முல்லை நிலத்திற்குரிய
விலங்குகளாக மான் மற்றும் முயல் என அறியமுடிகிறது. மேலும்
மாணைப் பற்றிய செய்தி.

**கழிப் பெயர் களரில் போகிய மடமான்
விழிக் கட் பேதையோடு இனன் இரிந்து ஓட (நற்:242)**

என்ற வரியிலும் காட்டப்பட்டுள்ளது.

நீர்

நற்றிணையில் முல்லை நிலத்து நீராகிய காட்டாற்றைப் பற்றி,

தேறு நீர் கெழிஇய யாறு நனி கொடிதே (நற்:97)

என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தலைவன் பருவம் வந்தும் வராததால்,
தெளிநீர் பெருகி வருகின்ற ஆறு மிகக் கொடிதாகும் என்று தலைவி

A.HAJIRA BEGUM- Natrinail Mullai Nila karupporkutkal(2021)

84

கூறுகிறாள். காதலால் மேனியில் ஏற்பட்ட வெப்பத்தை காட்டாநூ போக்காததால் கொடிது என்று குறிப்பிடுகிறாள்.

மரமும் மலரும்

காயா, கொன்றை, குருந்து முதலிய முல்லை நில மரங்களும் நற்றிணையில் இடம்பெற்றுள்ளன. இதனை,

பொன் எனக் கொன்றை மலர மணி எனப்
பல் மலர் காயாஞ் குறுஞ்சினை களுல (நற்:242)

காயாங் குன்றத்துக் கொன்றை போல (நற்:371)

என்ற பாடல் வரிகளில் அறியலாம். முல்லை மலரின் நுண்ணிய அரும்புகள் காட்டிடத்தே உள்ள ஊரில் மலர்ந்திருந்தன, புதர்களிலுள்ள காந்தள் தழைத்துத் தன் மலரை விளக்கென ஏந்தி நின்றது. முல்லை மலர்கள் மலர்ந்திருந்தன, நொச்சி மனைக்கண் நடுவே முளைத்த முல்லைக் கொடி சென்று படர்கிறது என முல்லை நிலத்திற்குரிய மலர்களை

முல்லை நுண் முகை அவிழ்ந்த புறவின் (நற்:59)

முல்லை முகை வாய் திறப்ப பல் வயின்
தோன்றி தோன்றுபு புதல் விளக்கு உறாஅ (நற்:69)

நொச்சி மனை நடு மெளவலொடு ஊழ் முகை அவி
(நற்:115)

நற்றிணை எடுத்துரைக்கிறது. மேலும் முல்லை மலர் மாலையில் மலரும் அதை ஆடு மேய்க்கும் இடையன் இரவில் கொய்து வெண்மையான பனங்குறுத்தோலையில் நறுக்கி மாலையாகத் தொடுத்து அணிவான் என்பதை

மீ மிசைக் கலித்த வீ நறு முல்லை

வன்கை இடையன் எல்லிப் பரீஇ

வெண்போழ் தைஇய

(நற்:169)

என்றும். முல்லை நிலத்திற்குரிய பூக்களை வரிசையாக ஒரே பாடலில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதை பின்வரும் பாடலில் அறியமுடிகிறது.

ஒண் புந் தோன்றியொடு தண் புதல் அணி
பொன் தொடர்ந்தன்ன தகைய நன்மலர்க்
கொன்றை ஒள் இணர் கோடுதொரும் தூங்க (நற்:221)

முல்லை நிலத்தின் பெரும்பொழுதாகிய கார்காலம் தொடங்கிய தற்கு அறிகுறியாக அந்நிலத்திற்குரிய மலர்கள் மலர்ந்திருந்தன. அக்காலத்தில் இயற்கையில் நிகழும் மாற்றங்களை வைத்து காலநிலை கணித்தனர். வினை முடித்து வந்த தலைவனும் தான் கூறிய கார்காலம் தொடங்கிவிட்டதை, பழுத்த இலைகளை உதிர்த்து பிடவம் மலர்கள் அரும்பு விட்டும், புதர்மேல் முல்லைக் கொடிகள் மலர்ந்தும், கொன்றை மலர்களை மலரச் செய்தும் நீல மணி போன்ற பல மலர்கள் காயாவின் குறுகிய கிளைகளில் அழகு செய்திருந்ததைப் பார்த்து அறிந்து கொள்கிறான் (நற்242). இதே செய்தியை,

செறியிலைக் காயா அஞ்சனம் மலர
முறியிணர்க் கொன்றை நன்பொன் காலக்
கோடற் குவிமுகை அங்கை அவிழத்
தோடர் தோன்றி குருதி பூப்ப (முல்லை:93-96)

என்று முல்லைப் பாட்டு கூறுகிறது. மேலும் சிறிய பூவுடன் விளங்கும் முல்லைக் கொடியின் தேன் மணக்கும் பசிய மலர்கள் (நற்248), தலைவியின் பற்கள் போன்ற முல்லை மலர்கள் அரும்பை விடும் காலத்தில் சேர்ந்துவிடுவேன் (நற்316), முல்லையின் விரிந்த வாயையுடைய மலரை பார்ப்பன மகளிர் பறித்துச் சூடுவர் (நற்321), மணம் கமழும் சிறிய முல்லை மலரினைத் தலைவன் தானும் சூடினான் (நற்361), குவளை மலரோடு தொடுத்த முல்லையின் முகையவிழ்ந்த மலர்களால் ஆகிய மாலையை காதலரின் உடன் சென்ற வீரர் எல்லோரும் சூடி வந்தனர் (நற்367), காயா மரங்கள் நிறைய மலர்ந்துள்ள மலையிடத்தே (நற்371) என முல்லை நில மலர்கள் மற்றும் மரங்களை நற்றிணைக் குறிப்பிடுகிறது.

தொழில்

முல்லை நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் தங்கள் நிலத்தில் இயற்கையமைப்புக்கு ஏற்ற தொழிலை செய்து வாழ்ந்து வந்தனர். முல்லை மக்களின் தொழில்களாக,

சாமை வரகு தரமுடன் வித்தல்
அவைகளை கட்டல் அரிதல் கடாவிடல்
செவிகவர் கொன்றைத் தீங்குழல் ஊதல் (நம்பி:222)

என நம்பியகப்பொருள் நூற்பா கூறுகிறது. பல வகைத் தொழில்கள் இருந்தாலும் முல்லை நில மக்களின் தலையாயத் தொழிலாக ஆநிரைகளை மேய்க்கும் தொழிலே இருந்தது. ஆநிரைகளை மேய்க்கும் இடையர் புல்லாங்குழலை இசைத்தபடி ஆடு மாடுகளை மேய்த்தனர் என்பதை.

கொன்றை அம்தீம் குழல் மன்று தோறு இயம்ப
(நற்:364)

இவ்வடிகள் வாயிலாக அறியலாம். ஆடுகளை மேய்க்கும் இடையன் முல்லை மலரைப் பறித்து மாலையாகச் சூடிக்கொள்வான். இதை

ஆடுடை இடைமகன் சூடப் புக்கும் (நற்:266)

என்று நற்றிணை கூறுகிறது. ஆடுமாடுகளை மேய்க்கும் தொழிலோடு உழவுத் தொழிலையும் செய்துள்ளனர். தங்கள் நிலத்திற்குரிய வரகை, பலமுறை உழுது பண்பட்ட பழங்கொல்லைப் புழுதியில் நிறைவுர வரகினை விதைத்தனர் (நற்121)

மதனின் துய்த் தலை இதழ
பைங் குருக்கத்தியோடு பித்தகை
விரவு மலர் கொள்ளீரோ? என
வண்டு சூழ் வட்டியள் திரிதரும்
தண்டலை உழவர் தனி மடமக்களே (நற்:97)

முல்லை நிலத்தில் வாழும் உழவர் குலப்பெண் குருக்கத்தி மலருடன், சிறு சண்பக மலரையும் வாங்கிக் கொள்வீராக, என்று கடகப் பெட்டியைக் கைகளில் வைத்துக் கொண்டு பூக்களை

விற்காள் என்பதிலிருந்து முல்லை நிலத்தில் பூ விற்கல் தொழிலும் இருந்துள்ளது என்று அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

முடிவுரை

இந்திய நாகரிகத்தின் இரண்டாம் நிலையாக முல்லை நில மக்களின் வாழ்க்கை அமைந்துள்ளது. மலைகளிலும், குகைகளிலும் வாழ்ந்த மனிதன் அடுத்த நிலைக்கு முன்னேறி முல்லை நிலத்தில் குடியேறி வாழ்க்கை நடத்தினான். அவ் வாழ்க்கை வாழ முல்லை நிலத்திலிருந்த மூலப்பொருட்களாகிய கரும்பொருளை அவனுக்குத் துணை செய்தன. அத்தகைய முல்லை நிலத்திற்குரிய கரும்பொருட்கள் நற்றிணையில் சிறப்பாக எடுத்துக் கையாளப்பட்டுள்ளன என்பதை இக்கட்டுரை விளக்குகிறது.

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல்
இனிதாவது எங்கும் காணோம்”

என்ற பாரதியாரின் வரிகளுக்கு இணங்க, நம் எண்ணங்களை
பிறருக்கு தெரிவிக்கவும் பிறருடைய உணர்வுகளை நாம் புரிந்து
கொள்ளவும் உதவுவதுதான் மொழி. உலகில் பல மொழிகள்
இருந்தாலும் அவை தமிழுக்கு நிகராக முடியாது. சங்கம் வைத்து
தமிழ் வளர்த்த சங்க காலம் முதல் இன்று வரை தமிழ் நீண்ட,
நெடிய வளர்ச்சியை கொண்டிருக்கிறது. அதனால்தான் தமிழ்
மொழி செம்மொழி என்ற பெருமையைப் பெற்று காலத்தால்
என்றென்றும் அழியாத செழுமை வாய்ந்த மொழியாகத்
திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

தமிழிலக்கியங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு குறிக்கோளை
மக்களிடையே விதைத்து பண்பட்ட மனிதர்களாய் வாழ வழி
வகுக்கிறது. இத்தகைய வளமை பொருந்திய தமிழ் மொழிக்கு
இன்னும் இதுபோன்ற பல ஆய்வுகளைச் செய்து தமிழன்னைக்கு
சிறப்பு செய்வோம். அதனடிப்படையில் நமது தாகூர் கலை
மற்றும் அறிவியல் கல்லூரியின் தமிழ்த்துறை சுழற்சி -
இரண்டின் சார்பாக சங்க இலக்கியத்தில் முல்லைப்பாட்டு எனும்
தலைப்பில் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கம் நடத்துவதில் மட்டற்ற
மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

முனைவர் இரா. சாந்தி

முதல்வர்

தாகூர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி

குரோம்பேட்டை, சென்னை 44.

